

# Усі ці світи

Денніс І. Тейлор

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Світлана Орлова

© Видавництво «Лобстер». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — [nashaknyga.com.ua](http://nashaknyga.com.ua)

## 1. Почалося

Люто завищавши, вискочив зі свого лігва свинобід. Неймовірна швидкість для істоти з такими коротенькими ніжками. Двоє мисливців із пращами кинулися врзнобіч, шерсть у них на хребті стала дибки, а вуха настовбурчилися від хвилювання. Решта втиснули списи тупим кінцем у землю та підперли їх ногою. І стали чекати.

Цього разу мені випало не лише спостерігати. Якщо раніше я нервував, то зараз був геть наляканий. Відчував, що стала дибки кожна волосина від куприка до маківки. Знову і знову заспокоював себе, що насправді я за десять тисяч миль звідси, на орбіті. Це не допомагало. Мої очі вперто свідчили, що свинобід був за якихось десять метрів від мене й наближався зі швидкістю, що дорівнювала приблизно половині світлової.

Тим часом тварина налетіла на вістря списів. Кмітливістю вона явно не вирізнялася. Списи прогнулись, але витримали, і тварюка, хрокнувши наостанок, рухнула на землю.

До неї наблизився Берні й кілька разів тицьнув у писк. Реакції не було, тож він змахнув списом у повітрі й вигукнув:

— У-у-у-у!

Інші підвели стиснуту в кулак ліву руку й відповіли:

— Га!

Принаймні так це передала програма-перекладач. Дельтанська мова радше нагадувала гучне свиняче рохкання. Але програма сумлінно видавала мені людські еквіваленти, зокрема імена й розмовні вирази.

Дональд поплескав мене по плечу:

— Ну, Роберте, допоможи його зв'язати.

Я зафіксував задні ноги свинобіда, і Дональд перекинув інший кінець мотузки через гілляку дерева. Перш ніж почати тягнути, він

двічі подивився, перевіряючи мою роботу:

— Ого! Схоже на один із дивних вузлів Архімеда. Де ти цього навчився?

Ой.

— Звісно, що в Архімеда. Він знає силу-силенну тих вузлів. Я запозичив кілька.

Дональд кивнув, не виявивши особливого інтересу. Ми тягнули мотузку, аж поки підвісили свині́да — я пильно стежив, щоб докладати сили не більше, ніж звичайний дельтанець, і дати Дональду виконати переважну частину роботи, — потім він витягнув крем'яний ніж і пустив тварині кров. Інші мисливці затягнули пісню вдячності.

Закінчивши, ми прикріпили тушу до двох списів і рушили до Камелоту. Сьогодні ввечері мав відбутися бенкет, а свині́д на грилі — моя улюблена страва. От тільки соусу для барбекю ще не вигадали. Я ліниво подумав, чи не варто мені це зробити.

Ми горланили пісню переможців, забувши про обережність. Тож коли дорогу заступила купка карлеонців, це заскочило нас зненацька. Ми різко зупинилися, побачивши спрямовані в наш бік списи. Не скажу, що то була справжня загроза — радше її обіцянка.

Почувши позаду шелест, я зрозумів, що нас оточили. Швидко озирнувся. Супротивників було вдвічі більше за нас. Не скажу, що їх не можна було здолати, але ситуація точно викликала занепокоєння. Цілком імовірно, вони сподівалися захопити нас зненацька, щоб ми не встигли організувати оборону.

Я чув про групи з Карлеону, що влаштовували засідки на мисливців і забирали частину, а то й усю здобич. Схоже, сьогодні мішенню стали ми.

Представник ворожої групи — я впізнав у ньому вельми неприємну особу з Карлеону, чиє ім'я перекладалось як Фред, — зловісно посміхнувся:

— Гарна пожива, Дональде. У тебе тут багато свинячих окостів. Якщо зникне один чи два, ви навіть не помітите.

Дональда ці слова не злякали, і він підняв спис:

— Навкруги багато свинбідів, Фреде. Що сталося? Не щастить?

Фред рефлексивно позадкував, але потім зупинився. Дональд не досяг розмірів свого батька, але однаково був великим. Мало хто наважувався кинути йому виклик.

На своє нещастя, я стояв попереду Дональда, ще й зробив свій андроїд якомога непримітнішим — середнього зросту, середньої статури, пересічної зовнішності — якимось паном Забудьтемене. Не дивно, що Фред обрав таку особу своєю жертвою. Він перевів погляд на мене:

— А що ти, слиньку? Хочеш поділитися багатством?

Вишкірившись, він озирнувся до своїх друзів. Ті посунулися ближче з таким самим виразом обличчя.

— Знаєш що, Фреде, — відповів я. — Запхай голову собі в зад та штовхай її туди, аж поки весь зникнеш, — моя посмішка була максимально невинною.

Регіт наших мисливців — і деяких супротивників — свідчив, що мої слова влучили в ціль. Звісно, я мав у своєму арсеналі гігабайти земної літератури та фільмів, звідки міг черпати обра5зи. Якщо доходить до словесної війни, дельтанці переді мною беззбройні.

Дональд здивовано зміряв мене поглядом. Явно не очікував такої реакції. Він вишкірив зуби і сказав Фреду:

— Що скажеш, свинбідне лайно?

Той поглянув на Дональда, знову на мене й повернувся, ніби збираючись піти.

Та ти жартуєш. Знаю я такі прийомчики.

І справді, Фред раптом обернувся й замахнувся на мене. Я міг би зробити паузу, попити чайку, й однаково встигнути відреагувати вчасно. Гаразд, я комп'ютер, але менше з тим...

Я трохи відхилився назад, і стиснутий кулак промайнув повз моє обличчя. Поки Фред продовжував рух, я завдав йому швидкого удару у... ну, у людини це було б сонячне сплетіння. Ефект був таким самим. Фред видав «уф» і рухнув на коліна.

Мінус один, і в нас іще був Дональд. Наші хлопці засміялись і замахали списками.

Ми з Дональдом рушили вперед, і противники відступили. Я порівнявся із Фредом, і він підвів на мене очі.

— Завжди готовий, слиньку! — кинув я. Відповіді не було: він і досі намагався вирівняти дихання.

Звісно, моя поведінка містила компонент сурогатної помсти. Я багато років був жертвою булінгу. Раціональна частина мого розуму підказувала, що відтепер я мушу остерігатися Фреда.

Дональд знову ляснув мене по спині. І я вдав, що ледве втримався на ногах. Не хотів, щоб він вирішив, ніби між нами конкуренція.

До селища ми повертались у стані підвищеної бойової готовності. Ні пісень, ні жартів. Двійко хлопців віднесли тушу до домовленого вогнища, щоб там її розділили. Я повернувся був до Архімедового намету, але Дональд поклав руку на моє плече й жестом запросив піти з ним. За мить стало ясно, що ми прямуємо до Кола Ради.

Одна з багатьох універсальних істин, відкритих мною у процесі вивчення дельтанців, полягала в тому, що політики та ватажки завжди залишають собі найкраще. Місце, де розташовувалося Коло Ради, уранці освітлювалося сонцем, а ввечері було в затінку. Тут завжди сиділи кілька членів Ради, які, без сумнівів, намагалися мати офіційний вигляд і почуватись якомога комфортніше.

Дональд підійшов до Джеффрі, поточного голови Ради, й очікував, коли той зверне на нього увагу. Джеффрі був тією ще штучкою та любляв змушувати інших чекати, аби підкреслити,

який він важливий. Дональд ніби випадково заступив голові Ради сонце й почав, доки чекав, чистити спис; навколо Джеффри почали падати засохлі шматки крові та шкіри. Я роззирався, намагаючись зберегти серйозний вираз обличчя.

Зрештою Джеффри довелося змиритись із тим, що його «переігнорували». Він подивився на нас і жестом запросив сісти. Ми влаштувалися зручніше, і Дональд почав розповідати про зустріч із карлеонською бандою.

Коли він закінчив, Джеффри скривився:

— Це вже не перше зіткнення за останні три долоні днів. Кілька чоловіків отримали ножові поранення, відмовившись віддати здобич. Доведеться порушити це питання перед усією Радою. Мусимо щось робити.

— І всі нападники з Карлеону? — уточнив я.

— Так, схоже на те. Залиште це мені. Я почну розгляд у Раді.

Дональд кивнув, і ми підвелися. Коли трохи відійшли, я запитав:

— Як думаєш, це одна банда чи різні?

— Ім'я Фреда згадували не раз. Може, є інші нападники, але здебільшого це він та його хлопці.

— І все це останнім часом? Що змінилося?

Дональд якось мить дивився перед собою:

— Гм, не думаю, що щось змінилося. Радше Фред побачив, як можна скористатися тим, що вже давно назрівало. Ми просто не знаємо, що за цим стоїть.

Кілька хвилин ми крокували мовчки. Я обмірковував слова Дональда. А тоді подивився на нього:

— Маю план. Ми можемо знайти ще дві долоні людей? Таких, які були б не проти познайомитись із ворогом ближче?

Дональд вишкірився:

— Так, гадаю, я зможу це зробити.

Я усміхнувся у відповідь. Час для брудних трюків, у стилі  
землян.

• • •

Далі — у повній книжці «Усі ці світи».  
[nashaknyga.com.ua](http://nashaknyga.com.ua)